

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

**NE LÁSD!
NE HALLD!
NE MONDD EL!**

**A MÉDIATÖRVÉNY KÖRÜLI HARC NEM A SAJTÓSZABADSÁGRÓL,
HANEM A SAJTÓ FIDESZES VAGY MSZP-S ELLENŐRZÉSÉRŐL SZÓL.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A TÖKÉSEK ÜGYE

Utálok törvényeket olvasni. Mindjárt megfájdul a fejem. Kedvenc gyógyszerészem, aki egyébként kínai, meg is kérdezte a héten: csak nem beteg, elnök úr, hogy a héten már másodszor vesz Algoflexet? Áh, semmi gond, mondom, csak olvasom a médiatörvényt. Részvétem, majd mesélje el nekem! – így a gyógyszerész.

Hát igen, az óév utolsó percében a Fidesz keresztülnyomta kis kedvencét. Nem véletlenül!

Ma a média hatalom, fontosabb, mint a hadsereg, a rendőrség, a titkosszolgálat együttvéve. Ma a média tudja leghatékonyabban befolyásolni, manipulálni az embereket.

A tőke pontosan ezt akarja. Nem művelt, gondolkodó emberekre van szükség, hanem bunkókra, műveletlen tömegekre, szellemi rabszolgákra, akik nem gondolkodnak, hanem azt veszik, amit a média sugall, úgy élnék, ahogyan azt a média diktálja.

Hidd el nekem, hogy ebben a Fidesz és az MSZP, a tőkésosztály liberális és konzervatív részének érdeke ugyanaz.

De mi is a médiatörvény? Nem más, mint egy egyezés a hatalmon lévő tőkésosztály csoportjai között. Eddig az egyezés arról szólt, hogy nem engedünk a médiába senkit, aki ellenünk van, a másik oldalon pedig megosztozunk a médialehetőségeken. Nem törekszünk minden ki-sajátítására, mivel fordulhat a kocka. Az, aki ma ellenzékben van, holnap kormányra kerülhet. A Fidesz most azt mondta: fiúk, nincs már erőgyensúly, nekem két-harmadom van, és ahogy elnézem, ti még sokáig a hatalom közelébe se juttok. Úgy-hogy most én fogom kinevezni a médiát felügyelő szerveket, én döntöm el, hogy

ki mennyi pénzt kap, ki teheti be a lábát a médiapiacra, én mondom meg, hogy mi a jó, és mi a rossz.

A Fidesz olyan médiatörvényt csinált, amelyet a tőkésosztályon belüli erőviszonyok megengedtek. Ez nem a mi harcunk, nem a mi ügyünk, nem a dolgozó emberek ügye.

SAJTÓSZABADSÁG

A burzsoázia liberális részének nem tetszik az új törvény. Érthető.

Remek állásoktól esnek el, kiszorulnak a médiapiacról. Ezt persze nem lehet ilyen nyersen kimondani, sokkal magasztosabb arról beszélni, hogy a Fidesz megszünteti a sajtószabadságot. A sajtószabadság a francia polgári forradalom óta a burzsoázia szent igéje. A feudális arisztokrácia nem szerette az eltérő véleményeket.

Szegény Kossuth Lajos is azért került börtönbe 1837-ben, mert azt gondolta, hogy mindent meg lehet írni az országgyűlésről.

Aztán a polgárság hatalomra kerül, és mintha mi sem történt volna, elkezd megnyírni saját maga elveit. Húsz éve Magyarországon is győzött a polgárság, a tőkésosztály. Meghirdette a sajtószabadságot. Eleinte tényleg azt mondtad, amit akartál, és még talán fórumot is találtál hozzá. Ma már nem mondhat az akármit. Például nem beszélhetsz 1956-ról, a szocializmusról úgy, ahogyan azt megélted, mert tiltja a törvény. A polgárság véleményétől eltérő nézetek kifejtésére ma már fórumod sincs. Kizárnak a médiából, elhallgatnak. És, mint tudjuk, a mai világban az, aki nincs a televízióban, az nem is létezik.

A liberális burzsoázia arra panaszkodik, hogy a közszolgálati média most már

nem független. Mikor volt független? Mikor nem függött az aktuális kormánytól?

Még a TV Híradó háttérzíne is változott attól függően, hogy éppen kik voltak hatalmon. A liberálisok fájdalma, hogy a kormány korlátozza az egyes médiumok mozgásterét. Törvény ide, törvény oda, a magántulajdonban lévő médiumokat alapvetően a tulajdonos határozza meg.

Próbálg meg mást írni, mint ami a gazdának tetszik!

ÖNIMÁDÓK

Hála a Fidesz médiatörvényének, most rólunk beszél ország-világ. Illetve inkább csak a világ, mert bárhogyan is igyekszik liberális értelmiségünk össznemzetivé tenni a médiatörvény kapcsán érzett fájdalmát, nem az. Tudom, földhöz ragadtak vagyunk. Nem a szólás és az írás szabadsága izgatja magyarok millióit, hanem mondjuk az, hogy februártól kevesebb lesz a borítékban. Azért, mert nálunk az adó ilyen: minél kevesebbet keresel, annál több adót fizetsz.

Liberális értelmiségünket ez nem izgatja, mert zömük jól jár az új adórendszerrel is. Liberális értelmiségünk bátran kimegy a Parlament elé, és követeli a médiatörvény eltörlését. Igen, bizony, mert ők demokraták, sőt, csak ők demokraták. Persze nem úgy általában, csak akkor, amikor róluk van szó. Ha ők vannak hatalmon, kirúgják a rádióból, televízióból, mindenhol azokat, akik szerintük nem demokraták. Ők azok, akik lazán megszavazzák a vörös csillag betiltását. Azok, akik a Munkáspártot nyolc éves kormányzásuk alatt a közszolgálati televízió közelébe sem engedték.

Ja, és még valami! Ők azok, akik húsz éve a legnagyobb rendszerváltók voltak. Azok, akik világpolgárok akartak lenni, és a korlátlan pofázás szabadságáért hajlandók voltak feláldozni olyan apróságot, mint a magyar mezőgazdaság és ipar.

Milyen ez az értelmiség?

Rothadó, értékvesztett, csalódott, önimádó, könyörtelen.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Egybeesnek az Európai Unió és a pénzügyi EU-tanács prioritásai azokkal a célkitűzésekkel, amelyeket Magyarország határozott meg soros elnökségének felévére – jelentette ki Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter.

Munkáspárt: Kár kapkodni közgazdasági tankönyvekhez, de főleg az unió honlapján is azt kutatni, hogy mire gondolt pontosan a magyar gazdasági miniszter. Matolcsy György ugyanis minden konkrétumot került, s ennek Brüsszelben kimondottan örültek is. A minisztertől csak azt várták, hogy megígérje, Magyarország mindenre rábólint, amit az uniós nagyk akarnak. Ne szépítsük, ez megszorításokat, a szociális támogatások további lefaragását jelenti hazánkban is, az unió zömében is. Azt is jelenti, hogy Németország és Franciaország forgatókönyve szerint fog cselekedni Magyarország, akár érdekében áll ez, akár nem. A médiatörvény kapcsán Berlin és Párizs csak ízelítőt adott abból, hogy mi lesz, ha valaki ellenük szegül. Matolcsy most megígérte, hogy a válságadók után nem lesz több magyar „huncutság”, az unió diktálhat, s ő becsülettel jegyez és végrehajt mindent. Ennyi.

2. A megújulás gazdaságpolitikájába nem férnek bele a megszorítások – közölte Szijjártó Péter, a miniszterelnök szóvivője.

Munkáspárt: Attól, hogy a nyugdíjsökkentést reformnak, a munkanélküli segélyek kurtítását ésszerűsítésnek, a gyógyszer-támogatások apasztását pedig a tiszta, a közérdeket szolgáló új rendszernek nevezzük, attól még nem jelent mást. Mint ahogy hiába beszél egy kormány a nemzeti érdekek védelméről és gazdasági forradalomról, ha közben ugyanúgy tőkés és multi érdeket szolgál, mint elődje.

3. Az MSZP arra szólítja fel a Fideszt és „annak koncepciós per felülését, Budai Gyulát”, hogy fejezze be az „akadémikusok és más jeles értelmiségiek nyilvános gyalázását”. Mesterházy Attila szocialista pártelnök szerint, ahol politikusok filozófusokat támadnak sajtótájékoztatón, ott nem a filozófusokkal, hanem azokkal a politikusokkal van baj, akik valós munka helyett elszámoltatással hívják fel magukra a figyelmet.

Munkáspárt: A hírt elolvasva, elsőre úgy tűnik, hogy a Fidesz megint elkövetett valami „gonoszszágot”, Mesterházy Attila pedig ringbe száll a szellemi munka napszámósaik védelmében. A tények viszont azt mutatják, hogy a bal-liberális kedvenc, Heller Ágnes vezette filozófus-kör az MSZP kormányzat alatt több mint 400 millió forintot kapott különböző pályamunkákra. Azt most hagyjuk, hogy megszorítások idején mi szüksége van a kormányzatnak filozófiai háttér tanulmányokra. Gyanítható, hogy az MSZP és SZDSZ díjazta kedvenceit, avagy tisztán pénzt mosott rajtuk keresztül. Azonban az már a pófátlanóság tejeje, hogy Hellerék anyagai köszönő viszonyban sem voltak a kiírt témákkal, ráadásul egy sor már megjelent „művüket” adták el az államnak. Mesterházy úr ezt védi. Szép szavai hatalmi visszaélést, sikkasztást próbálnak álcázni. Ami meg az említett bér-filozófusokat illeti... Nos, itt vannak a neveik: Heller Ágnes mellett Radnóti Sándor, Vajda Mihály, Gábor György és Geréby György. Erős gyomrot kívánunk olvasásukhoz.

4. Ügyvezetővé alakult át az LMP választmánya, miután a testület eredetileg megválasztott 13 tagja közül négyen adták vissza a megbízásukat.

Munkáspárt: Bő fél év parlamenti lét elég volt ahhoz, hogy mit tartsanak igazából a Lehet Más a Politika. Semmit, vagy legalábbis semmi újat vagy mást. Az LMP mára egy felvarrt ráncú SZDSZ-szé vált, amelynek nincs érdemi mondanivalója az ország jövőjéről. Elvont szabadságjogokon kívül vezetőit és képviselőit kizárólag a politikai által megszerezhető pénzek és állások motiválják. Ezért hajlandó politikailag is korrumpálódni. Mi ezt jósltuk a párt létrejöttétől, szép ideákat kergető vezetőinek tisztességebb része pedig mára döbbent rá erre. Ideje lenne, hogy végre a párt szavazói is rájöjjenek, hogy egy látványos médiareklám áldozatai lettek, ugyanazt a mérgező politikai-mosóport tukmálták rá a fiatalosan zöld bio-címke alatt.

5. Martfűn több utca is volt kommunista vezetők, például Münnich Ferenc nevét viseli. A KDNP-s ifjúsági szervezet meg akarja változtatni az elnevezéseket. A helyiek viszont nem akarják átírni a múltat, mert az hazugság, pénzbe kerül és ráadásul el is tévednének.

Munkáspárt: Minden tiszteletünk és elismerésünk a Martfűieknek! A politikusok végre hallgathatnának az egyszerű, emberi, józan szóra. A KDNP-s ifjak pedig úgy általában is a legjobban tennék, ha hallgatnának.

6. Such György 175 millió forintot követel a Magyar Rádió Zrt-től, a közmédiium volt elnöke fizetési meghagyást nyújtott be a kamatokra, eljárási költségekre és ügyvédi munkadíjra is.

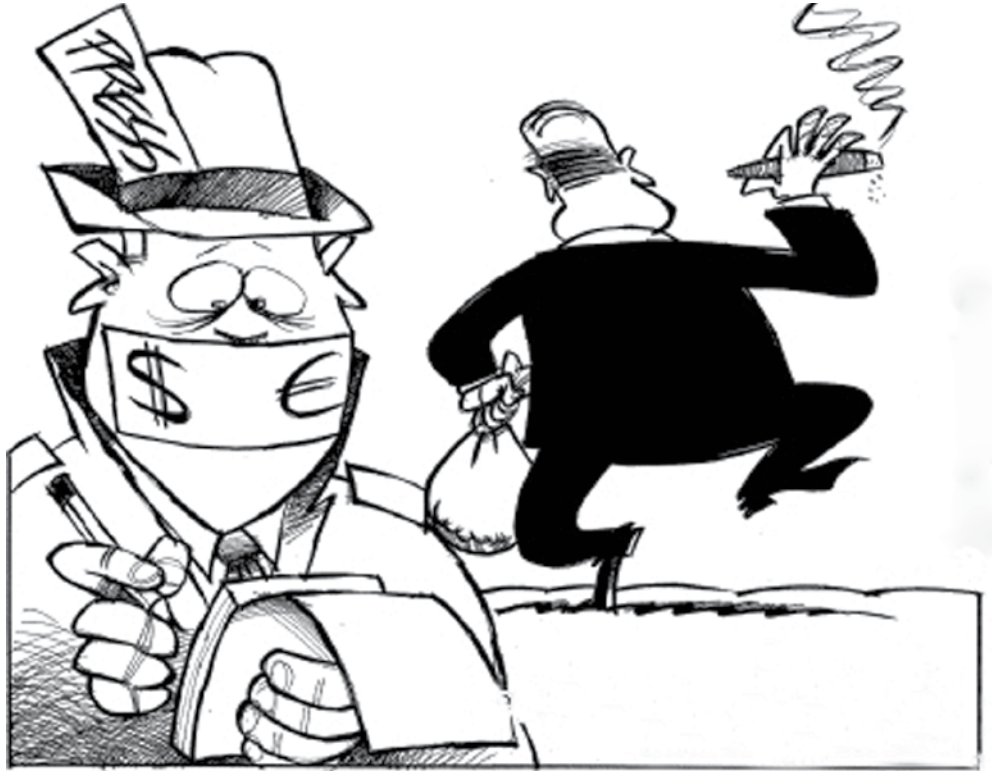
Munkáspárt: A magyar sajtó helyzetével, az új médiatörvénnyel részletesen foglalkozunk a következő oldalakon. A fenti hír csak egy adalék ahhoz, hogy miről szól igazából a médiaháború, s mit féltenek sajtószabadság néven a szocialisták és liberálisok, s mire fáj a fideszesek foga.

7. Andrew G. Vajna magyar származású amerikai filmproducer, „a nemzeti filmszakma megújítása érdekében” kormánybiztosként tevékenykedik a jövőben.

Munkáspárt: Tragikomikusan elkésérítő, hogy az ellenzékben oligarcha kormányt kiáltó Fidesz először egy hazai milliárdos kezébe adja a gazdaságpolitika irányítását, majd egy Amerikából jött mágnásra bizza a filmszakma ellenőrzését. Mr. Vajna nyilvánvalóan kitűnő üzletember, s nem kételkedünk benne, hogy a megbízással kitűnő üzletet is kötött a maga számára. Gyaníthatóan lesz látványos és állami milliárdokat a baráti filmesek között megforgató szupermozi is, talán Lisztről, talán egy öldöklés közben Vass Albert idézeteket mormoló újmagyar Ramboról. A McDonaldosított magyar filmkultúra nem a legnagyobb csapás, ami a Fidesz-kormány alatt érheti az országot, azonban kétségkívül jó eséllyel pályázik a piacositott gusztustalanság hazai Oscarjára.

MÉDIAHÁBORÚ: NEM A SAJTÓSZABADSÁG, A GAZDASÁGI ÉRDEK A TÉT

Az új médiatörvény a kormány-ellenes sajtó megfélemlítésére szolgál, a Fidesz ellenőrizte Médiatanács kénye-kedvére erősíthet meg és kényszeríthet csődbe újságot és tévét. A cenzúrát kiáltó MSZP-s és liberális elit ugyanakkor nem a sajtószabadságot, hanem saját pozícióit, zsíros állásait és befolyását félti. A szabad sajtó megszüntetésében épp ők jártak élen, amikor a rendszerváltás után külföldi média-multiknak és hazai nagyvállalkozóknak biztosítottak tévé és rádió frekvenciát, adtak el lapokat. Magyarországon nincs ma sem független sajtó, gazdasági és politikai érdekcsoportok saját érdekeik szerint egyszerű agymosásra használják a médiát. A törvény körül kialakult harc mögött az ő érdekellentétük áll. Egyben azonban egységesek: minden, a rendszerváltást és a tőkés piacgazdaságot megkérdőjelező erőt kiszorítanak a médiából, nem hagyják nyilvánossághoz jutni.

Deák Ferenc mondta: „Ha tőlem független, a sajtótörvénynek csak egy paragrafusa volna, hazudni nem szabad.” Szép gondolat, ám gyanítható, a haza bölcse is tökéletesen tisztában volt vele, hogy az igazmondást törvénnyel sem lehet előírni. Mondatának azonban, nem is ez a lényege. Deák a hatalmi túlszabályozástól óvott, arra figyelmeztetett, hogy minden tiltás és korlátozás az első dominót

jelenti, precedenst ad a cenzúra nyílt vagy burkolt bevezetéséhez. Az új magyar médiatörvény nem vezet be a cenzúrát, paragrafusai lényegileg még csak nem is sértik a sajtó szabadságát. Azonban nem is védik, sőt lehetőséget teremtenek a kormány-ellenes média rendszabályozására. Nem biztos, hogy Orbán Viktorék élni fognak ezzel a lehetőséggel, de biztos, hogy élhetnek vele.

MI A BAJ A TÖRVÉNNYEL?

Médiatörvény szerzte a világon van, egyetlen kormányzat sem akar lemondani a sajtó szabályozásáról. Sok helyütt, így például a magyar jogszabályt leginkább bíráló Németországban és Franciaországban is van médiát felügyelő testület. Azonban mind megválasztásukban, mind jogköreikben eltérnek a magyar Médiatanácstól. Ez az igazi baj.

Egy: a Médiatanács elnökét a miniszterelnök nevezi ki, ráadásul 9 évre, leválthatatlanul. A tanács tagjait a parlament kétharmados többséggel választja, ez elméletben akár némi biztosítékot is jelenthetne a mindenkori kormánnyal szemben. Jelenleg azonban értelemszerűen ez nem működik, a Fidesz kétharmada szabad kezét biztosít.

Kettő: a magyar Médiatanács jogkörei túlzottak, bírságot, de facto újságokat és tévéket csukathat be, miközben nincs pontosan szabályozva, hogy miben teheti ezt, s miben nem. Szépen hangzik: a „közérkölcset vagy valamelyik kisebbséget, de akár bármely többséget sértő” vélemény ellen fellépnek. Azonban ki határozza meg, hogy mi sért és mi nem?

KÜLFÖLDI DEMOKRÁCIA-FÉLTŐK

A médiatörvény ellen nemzetközi támadás indult. Orbánék az extraadókkal megsértették a Magyarországon meghatározó német multik érdekeit. Az Allianzét, az E.ON-ét, a RWE-t, az EnBW-t és a Deutsche Telekomét. A multik megadóztatása azonban népszerű, ez ellen nyílt támadást nem lehet intézni. A sajtószabadság ügyén lehet demokratának mutatkozni – ilyen mellel az antifaszizmus és a rasszizmus témája is -, ezt a „független” nyugati sajtó is felvállalhatta. Ám független-e a Die Welt, a Süddeutsche Zeitung, a Frankfurter Allgemeine Zeitung vagy akár a Der Spiegel a fenti konszernektől? Nem, részben tulajdonukban vannak, részben fő hirdetőik. Márpedig ezek a lapok kezdték el a médiatörvény elleni kampányt. De kérdés: a magyarországi események iránt roppant toleráns német kormány miért pont most kezdett nyomást gyakorolni? A sajtószabadságot félti, vagy ez egyszerű ürügy a német multicégek pozícióinak visszaszerzésére?

A törvény még általánosságban sem, a Médiatanács kénye-kedve szerint dönthet. Ugyanúgy a testület információi, forrásai átadására kényszerítheti az újságírókat, ha erre szükség van a „nemzetbiztonság és a közrend védelme vagy bűncselekmények elkövetésének felderítése vagy megelőzése érdekében”. Természetesen ez a grénium szabja meg, hogy ez kire és milyen esetben vonatkozik. Ráadásul a Médiatanács rendeleteket is alkothat, azaz adott esetben saját maga szabályozza saját magát. Természetesen lehet ez ellen bírósághoz fordulni, amely egyszer majd dönt is, addig azonban él a bírság, amely halára is ítélni bármely médiumot. Az országos kereskedelmi tévéket maximum kétszázmillió forintba bírságozhatják, más médiaszolgáltatókat ötvenmillióig, az országos napilapokat és az internetes sajtótermékeket huszonötmillióig, a hetilapokat és folyóiratokat maximum tízmillióra.

MIÉRT TÁMADJÁK A TÖRVÉNYT?

A médiatörvényt támadó MSZP-s és liberális elit gyönyörűen hangzó ideológiát teremtett: az a demokrácia biztosítója, ha a sajtó ellenőrzi az államot. Jól hangzik, csak hogy a mai Magyarországon ez úgy nézne ki, hogy az olyan-amilyen demokratikus választásokon győztes hatalmat a konkrétan meghatározott gazdasági érdekcsoportok véleményét képviselő média ellenőrizné. Azaz bármi legyen a választások eredménye, az igazi hatalmat a multik és a hazai nagytőkések ellenőriznék. Ugyanis a hazai újságok, rádiók és tévék ezek tulajdonában vannak. Ez nem csak a politikai médiumokra igaz, így van a fontosabb bulvár vagy szakmai médiumok – Blikktől a Nemzeti Sportig – esetében is. Itt a cenzúrát nem az állam, hanem a tulajdonos valósítja meg. Ha valami sérti az érdekeit, az nem kerülhet nyilvánosságra, akár igaz, akár nem.

Az MSZP és a liberálisok médiahatarszága jó ideig erősebb volt, elsősorban annak köszönhetően, hogy az egykori MSZMP érdekeltségbe tartozó kiadókat, lapokat ők adták el. A kereskedelmi tévékkel is a Horn-kormány állapodik meg 1997-ben, a hosszú távú rádiófrekvenciák szétosztására is meghatározó a befolyása. Hozzájuk köti sorsát az újságíró társadalom meghatározó része, ha úgy tetszik, a rendszerváltáskor is együtt fordítottak köpönyeget, a „közös bűn” kapcsa máig összeköt.

A Fidesz mára megteremtette saját médiavilágát, hozzá közel álló nagyvállalkozók ellenőrzik a Hír TV-t és az Echo TV-t, a Lánchíd és Inforádiót, a Magyar Nemzetet és a Magyar Hírlapot. A másik oldalon ott voltak a kereskedelmi tévék, az ATV, a Klub rádió, a Népszabadság és Népszava, kormányzati hirdetésekkel lett meghatározó az Interneten az Index és az Origo. Összességében nagyjából fele-fele az arány. Most a kétharmados győzelem után a médiát is legalább ilyen mértékben akarja birtokolni a Fidesz. Az MSZP, az LMP ez ellen harcol. Saját befolyását, saját zsiros állásait akarja megvédeni, nem a magasztos sajtószabadságot. Nem azt akarja, hogy igazat írjanak a lapok, hanem azt, hogy azt írják, amit ő diktál. Attól, hogy valaki a Fidesz ellen van, nem lesz sem demokrata, sem a véleményzsabadság grál-lovagja.

MI VAN A KÖZSZOLGÁLATTAL?

A közszolgálatnak nevezett média a modern Magyarországon mindig az adott hatalomtól függött. Így volt Horthy alatt és így volt a szocialista Magyarországon is. A rendszerváltás után akár a jobboldal, akár az úgynevezett bal-liberális fél jutott hatalomra, a saját embereit rakta a tévé, a rádió, illetve a távirati iroda meghatározó posztjaira. Sőt, többnyire a legalsó szintig cserélték az újságírókat. Sem az MSZP, sem az SZDSZ, s természetesen most a Fidesz sem törekszik arra, hogy anyagilag független MTV-t, Rádiót illetve MTI-t hozzon létre. Ugyanis csak az garantálná a függetlenséget, ha az említett médiumok mindig, költségvetési szándéktól függetlenül ugyanakkora, mindenkorin inflációval emelt állami támogatást kapnának. A vezetők ténylegesen ekkor válhatnának függetlenné, kinevezésükre vonatkozó legszebb függetlenségi szándék is csak akkor valósulhatna meg. Ezt, mint hangsúlyoztuk, jelenleg senki sem akarja. A függetlenség mindig csak a másik oldallal szemben fáj.

A médiatörvénytől függetlenül a hazai sajtószabadságot jól jellemzi, hogy a rendszerkritikát, adott esetben a baloldali, kommunista vélemény nyilvánosságát tudatosan korlátozza még a közszolgálati média is. Hamis azt állítani, hogy Magyarországon a Munkáspárt súlya adott esetben ezt nem teszi indokolttá, hiszen konkrét, hírértékű eseményekről sem számolnak be. Természetesen nem

ORBÁN HIVATALOS BULVÁRJA

Orbán Viktor nem az első, és gyaníthatóan nem az utolsó politikus, aki rájött, hogy szép és jó a politikai sajtó, de a többség bulvárt néz és olvas. Emlékezhetünk: a választások előtt is rendre feltűntek szocialista és fideszes politikusok különböző vetélkedőkben, népszerű talk show-k vendégei voltak. Rogán Antal belvárosi polgármester és álláshalmozó – az V. kerület vezetése mellett ott van a fővárosi önkormányzatban, parlamenti képviselő és a gazdasági bizottság elnöke, sőt még a médiatörvény egyik hivatalos szövegezője is ő – még feleségét is behozta a tévébe, mesélt civódásaikról, címlapra illő szép szerelmükről.

Mindezek azonban inkább csak egyedi akciók voltak. Az új kormány ebben is tudatosabb, Orbán Viktornak van „hivatalos” bulvár tévéje és lapja. Az első a TV2, amely a kormányzati barátságért cserébe „hírpolitikai tanácsadónak” átvette Pindroch Ferencet, a Hír TV egyik vezető „baráti” újságíróját. A második a Blikk, nekik sem kell panaszkodniuk állami hirdetések hiányára, cserében a lap „pozitív kritikával” szemléli a Fidesz-kormányt, mély tisztelettel számol be Orbán Viktor és családja minden mozdulatáról.

A miniszterelnököt külföldi útjaira is szinte kizárólag a TV2 és a Blikk újságírói kísérhetik el.

magyar sajátosság ez, Görögországtól Oroszorszáig – ahol a kommunista pártok meghatározó erőt képviselnek – zárva tartják a rendszerre veszélyt jelentők ellen a tévéket.

Összefoglalva: a mostani magyar médiaharc a fenti okok mellett alapvetően a jobboldali hatalom és a bal-liberálisnak nevezett oldal belső háborúja, az emberek mindennapi életét semmiben sem érinti, legfeljebb manipulálni igyekszik őket.

ÖSSZETÖRT ÉLETEK

Meghalt három fiatal lány a West Balkán nevű szórakozóhelyen kitört pánik során. A szabályozás szerint az üzemeltető este 10 óráig tarthatott nyitva, s összesen 300 vendéget fogadhatott. A tragédia időpontjáig nagyjából 2800 jegy kelt el – őket be is engedték az épületbe. A kiadható jegyeket 4000-ig számozták...

Gyász. Fiatal lányok értelmetlen halálának megrendítő, letaglózó, tehetetlenül dühítő gyásza.

Nincsenek szavak, mert mindet elköpották rég. Szavak kezdődő életekről, vágyakról, szeretetről, örökre elveszett lehetőségekről. Gyász, amely megrázta az egész országot, s amely felfogni sem képes a szülők, rokonok, a barátok mérhetetlen fájdalmát, veszteségét.

Gyász, amit ismét a mérhetetlen harácsolás, a demokratikusnak álcázott önös érdekek okoztak.

Három fiatalnak kellett meghalnia ahhoz, hogy „nagyságos uraink” figyelemre méltassák azt az apró tény, hogy az éjszakai élet cápái többé-kevésbé azt teszik, amit akarnak. Hogyan is lehet ez? Talán azért, mert itt-ott, meg még amott is szemet hunytak minden, elég vastag boríték hatására? Vagy csak kényelmesebb volt nem változtatni a szabályozást, amíg nincs katasztrófa?

A tragédia helyszínének tulajdonosai már régóta játszottak csiki-csukit az önkormányzattal, nyilvántartásba-vétellel és annak visszavonásával, újra elindításával, módosításával.

Az sem titok, hogy megszegették már a fenti szabályozást. Mégis kinyithattak, újra.

„Három fiatalnak kellett meghalnia ahhoz, hogy „nagyságos uraink” figyelemre méltassák azt az apró tény, hogy az éjszakai élet cápái többé-kevésbé azt teszik, amit akarnak. Hogyan is lehet ez? Talán azért, mert itt-ott, meg még amott is szemet hunytak minden, elég vastag boríték hatására?”

Nincs erre sehol egy rendőr, egy önkormányzati tisztviselő, aki ellenőrzi a szabályok betartását? Még a jegyző sem mondhatja, hogy elnézést, erre nincs több engedély?

Bárhogy is van, a tények nem változnak. Ezrek voltak egy olyan zárt közegben, ahová csak százak férnek. Rengetegen kutatják, mi lehetett a pánik oka. Többen késelésről beszélnek, mások az

elviselhetetlen méretű tömeg nyomásáról. Ez utóbbi mindenképp fennállt.

Ha ez nem, akkor mi a bűncselekmény?

A tényeket, a korlátlan jegyeladást szemlélve már-már mindegy, mitől tört ki a pánik: ha az üzemeltetőnek nincs elegendő helye a tömeg kimenekítésére, ha nincs konkrét kimenekítési terv, kimenekítési útvonal, hogyan nyithattak ki egyáltalán?

Jártunk már hotelben, de egyszerű társasházban is: ott kötelező mindezek kialakítása, jól látható helyen való kihelyezése. Merthogy emberéletek függnék tőle.

Úgy tűnik, a szórakoztató-ipar valami sajátos hibrid, ami még az ilyen alapvető elvárások alól is mentes.

Ha két évvel ezelőtt lennénk, az akkori ellenzék már hangos lenne a korrupció, megvesztegetés, önkormányzati felelősök felkutatása élén. Most – kormányon – már egészen határozottan csak a szabályozások azonnali felülvizsgálatát hirdetik.

Az is valami, de három családnak már túl késő.

Meghalt három fiatal lány, mert azok, akiknek vigyázniuk kellett volna rájuk, nem vigyáztak. S ezek nem a szülők, a család: az állam. Az állam, amely felelőtlenül gazdálkodott javaival az elmúlt húsz évben, mely nem teremtett kulturált szórakozási, sportolási, kapcsolódási tereket fiataljainak. Az állam, amely úgy vélte, a multikulturális tömeghipnózis jó lesz egy befolyásolható, birkaként bologató fogyasztói társadalmat létrehozni. Az állam, mely a demokrácia jelszavát

A TRAGÉDIA NEM CSUPÁN JOGI ÉS TECHNIKAI KÉRDÉS

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a szombat éjszaka történt, három halálos áldozatot követelő Nyugati téri tragédiáról kijelentette: osztozunk a családok fájdalmában, hiszen akár a mi gyerekeink is ott lehettek volna. Támogatjuk, hogy a kormány azonnali jogi intézkedéseket tervez a szórakozóhelyek normális működésének szabályozására.

De a tragédia nem csupán jogi és technikai kérdés! Az elmúlt 20 évben a tőkés rendszer tönkretette a fiatalok kulturált szórakozásának, a szabadidő értelmes eltöltésének szinte minden lehetőségét. Drága a mozi, a színház, megfizethetetlen a sport. Nincsenek állami szervezetek, amelyek felelősek lennének a fiatalok életéért. A tragédia a tőkés Magyarország tragédiája, gyors és alapvető változásokra van szükség!

sulykolva emberek százazreitől vette el munkáját, mára már otthonát is.

Az állam, mely már nem ismeri el kötelességeit, de jogait tűzön-vízen át érvényesíti.

Az állam, melynek befizetjük adókat, s amely semmit nem tesz értünk. Az Alkotmányt is ezért változtatják, hiszen nincs értelmezhető egészségügy, oktatás, lakhatás, munkavállalás.

Szép, hogy jöhet a koronás címer, de ettől az éhező százazres tömeg felfordulhat.

Meghalt három fiatal. Semmi rosszat nem akartak, csak kikapcsolódni egy kicsit, kilépni a hétköznapi rohanásából. Gyászoljuk őket!

De gyászoljuk az utcán és otthonaikban megfagyottakat, az éhezőket és éhen halókat, mindazokat is, akikről hallgat a statisztika. Ők már „a modern társadalom” áldozatai.

A bűnösök pedig köztünk járnak.

CSEH KATALIN

ALJAS INDOKBÓL

A Jobbik, a kuruc.info a tragédia után azonnal a három halott fiatal kihasználásába kezdett.

Pártjuk a választások után nem találja a helyét, hiszen programjuk mindig is csak a gyűlölet volt, érdemi munkát pedig nehézkes lenne hangoskodó kukaborítókkal folytatni a parlamentben. Most ehhez tértek vissza, újra a voksoláskor bevált aljassághoz, a cigányellenességhez nyúltak. A West Balkánban történetek után a jobbikos beíró-emberek elárasztották az Internetet állítólagos szemtanúk visszaemlékezéseivel, miszerint a pánik azért tört ki, mert cigányok késelni kezdtek a szórakozóhelyen. A rendőrség semmi ilyesmire utaló nyomot nem talált eddig.

Ugyanakkor a három halott családjának gyászára fittyet hányva, a vasárnapi gyertyás megemlékezésen megjelentek a cigánybűnözést ordító jobbikos tüntetők.

Az aljasságnak nincs határa!

KI FELELŐS A BELVÍZKÁROKÉRT?

Összeomló házak, otthonukat vesztő családok százai. A 4,5 millió hektár magyarországi szántóterületből 307 ezer hektár van víz alatt, további 740 ezer hektár rendkívül átnedvesedett. Az őszi vetésből 200 ezer hektárnyi már biztosan odaveszett, ami az összes elültetett kalászos növény egyhatedét jelenti. Ez a tavaly év végi és az ideai belvízkár eddigi „eredménye”.

A belvíz természeti katasztrófa, azonban lehet védekezni ellene.

Magyarország vízrendszereinek hármas felépítése van.

Létezik először is 12 ezer kilométernyi állami főmű. A második lépcsőfokot a közcélú - vagy másodlagos - művek jelentik (36 ezer kilométer), amelyek döntő többségben szintén állami tulajdonban vannak, de nem országos, hanem helyi jelentőségűek. A gond a harmadik, talán legfontosabb szinttel van – mondta el a Híretrának Fehér Ferenc, a Vízgazdálkodási Társulatok Országos Szövetségének ügyvezető elnöke.

A harmadlagos művek a rendszerváltás előtt az üzemi, vagyis TSZ művek voltak.

Jelen pillanatban önkormányzati tulajdonban vannak, akiknek az anyagi forrásuk igen eltérő lehet. Általában nem tudják fenntartani, ráadásul a vagyonelemtár is többnyire hiányos. A kis önkormányzatoknak nem csak anyagi források, hanem saját szakemberek sem állnak rendelkezésükre. Minisztériumi felmérés szerint ötvenezer kilométernyi rossz állapotban lévő, gyakran tulajdonjogában sem tisztázott harmadlagos vízmű létezik, amelyek a belvíz elvezetésében játszanának főszerepet. A fő és a másodlagos vízművek hiába vannak viszonylag jó állapotban, a harmadlagos művek feladata, hogy a táblákról elvezessék a belvizet.

Az elmúlt nyolc évnek az volt a legfőbb problémája, hogy a gazdálkodók magukra maradtak ezekkel a költségekkel, mivel az MSZP vezetésű kormány nem támogatta érdemben a védekezést. A forrás kevés volt, hiszen minisztériumi felmérések szerint minderre éves szinten kilencmilliárd forintot kellett volna fordítani. A gazdálkodók felháborodása teljesen jogos volt, hiszen a saját részükről befizették a védekezésre fordított összeget, ám ez a szükséges munka elvégzésének felére, harmadára sem volt elegendő. Éppen ezért a művek nem kerültek olyan állapotba, amilyenre szükség lett volna.

Összegezve: először a rendszerváltás után szétverték az eddig működő belvízvédelmi rendszer legfontosabb és legnagyobb elemét. Utána hagyták folyamatosan leromlani a védőműveket, végül az elmúlt nyolc évben az MSZP-SZDSZ kormányzat egyszerűen lenyúlta az erre elkülönített pénzt.

Pénz hiányában mára pedig csak a belvíz, odaveszett termés, eltűnt megélhetés és összedőlő házak tucatja maradt. Sajnálkozás van, felelősségre vonás nincs.

Ki ad otthont a XXI. századi földönfutóknak?

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

NINCS MENTSÉG

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tökéletes rendszernél jobb, új világot építeni.

HARC A LELKEKÉRT

1946-tól elindul a hidegháború, ami egészen 1990-ig tart. A tökéletes erők katonai, gazdasági, titkosszolgálati, lélektani eszközökkel igyekeznek megtörni a szocialista országokat. A lélektani háború feladata elhithetni a szocialista világgal, hogy a tökéletes életmód jobb. Mindenki vehet gépkocsit, annyi banánt ehett, amennyit akar, úgymond, szólásszabadság van, demokrácia. A nyugati propaganda hatásával van a kelet-európai emberekre. Értik a szocializmus értékeit, a teljes foglalkoztatottságot, az ingyenes egészségügyet és oktatást, de szeretnének autót is, banánt is, meg sok minden mást.

1946-ban az Amerika Hangja állami rádióállomás az USA külügyminisztériumának irányítása alá kerül, és megkezdődik a könyörtelen uszítás a szocialista világ ellen. 1949-ben az USA létrehozza a Szabad Európa Rádiót. 1950-től magyar nyelven is sugároznak, egészen a rendszerváltásig egész napos műsort adnak. A szocialista világ, így Magyarország is védekezésre kényszerül. Technikai eszközökkel zavarják a nyugati rádiókat, korlátozzák a külföldre utazást. 1950-ben a déli, majd 1952-ben a nyugati határszakaszon is 15 km-es határőrzetet hoznak létre, amelyekbe csak rendőrségi, illetve határőrségi engedéllyel lehet belépni. A nyugati

határszakaszon a határvonal mellett szogedróttból műszaki zárat építenek.

JAMES BOND VILÁGÁBAN

De ne gondoljuk, hogy csak a tökéletes világ van hatással a szocialista országok lakosaira. A szocialista világ értékei is hatással vannak a nyugati emberekre.

A szocializmus szociális vívmányai sok nyugati embert elgondolkodtatnak. Ezeket ők is szeretnék elérni. A tökéletes világ is védekezik. A Szovjetuniót és a szocialista világot a rossz, az antidemokratikus lét megtestesítőjeként mutatják be a propagandákban. 1952-ben Ian Fleming tollából megszületik James Bond, a szocializmus ellen küzdő angol kém alakja.

A hírszerzők háborúja nem a fantázia szüleménye. A második világháború után kialakul a nagyhatalmak korszerű

hírszerző szolgálata, az amerikai CIA vagy a szovjet KGB. Mind a tökéletes, mind a szocialista országok ezrével állítanak be ügynököket. A szovjet hírszerzés nagy alakjai közé tartozik Kim Philby, Rudolf Abel és sokan mások. Oleg Penkovsky szovjet ezredesként viszont az angoloknak és az amerikaiaknak kémkedik. Bécs a hírszerzési háború központjává válik. E kor Bécsét adja vissza Orson Welles halhatatlan filmje, A harmadik ember.

BOSZORKÁNYÜLDÖZÉS AMERIKÁBAN

A hidegháború éveiben mind nyugaton, mind keleten feszült a légkör. A szembenállás és a harc folyik, amire ráerősítenek politikai és propagandaeszközökkel. Az USA-ban Joseph McCarty szenátor 1950-ben bejelenti:

ő tudja, kik a kommunisták az ország politikai és szellemi életében. McCarty ekkor 42 éves, szélsőséges antikommunista, akit pár év múlva alkoholizmusa visz el. Nyilatkozata jól jön a hivatalos hatalomnak.

Kell a félelemkeltés, az ellenségekérés, és néhány évre teret adnak neki.

Az USA-ban, 1953-ban halálra ítélik és kivégzik a Rosenberg házaspárt. Alig harminc évesek, bevándorló zsidó családok gyermekei. Azzal vádolják őket, hogy átadták a Szovjetunióknak az amerikai atomfegyverek titkos anyagait. Az eljárást, amely számos hiányságtól volt terhes, már akkor koncepciósnak nevezik. A vádlottak mellett kiáll a Nobel-díjas író, Jean-Paul Sartre is. Tiltakozik Albert Einstein, sőt XII. Pius pápa is. A perben Rosenberg tagadja, hogy hírszerző lenne, de elismeri, hogy rokonszenvezik a szovjet rendszerrel.

Később amerikai és orosz forrásokból el-
lentmondásos hírek jelennek meg, hogy
kémkedett-e valójában. Igazából nincs je-
lentősége, hogy tényleg kémkedtek-e vagy
sem. A kor áldozatainak lettek.

„A FORRADALOM FELFALJA SAJÁT GYERMEKEIT”

1949. június 11-én rendkívüli ülést tart a
Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezető-
sége. Előadó: Kádár János, aki ekkor bel-
ügyminiszter, és e minőségében felügyeli
az Államvédelmi Hatóságot. „A legutóbbi
hetek során államvédelmi szerveink párt-
vezetőink irányítása alatt lelepleztek egy
trockista bandát, amelynek tagjai idegen,
imperialista hatalom ügynökeiként végez-
ték aljas, romboló tevékenységüket. Megál-
lapítást nyert, hogy az illetékes pártszervek
hozzájárulásával az azóta letartóztatott
Rajk László volt a kémcsoport feje.”

Általános a megdöbbenés. Rajk az
MDP egyik legnépszerűbb vezetője,
különösen a fiatalok és a baloldali értelmiségi
körök imádják. Ekkor 41 éves, jó
megjelenésű, vonzó férfi. A spanyol pol-
gárháború egykori harcosaként legendák
veszik körül.

Az MDP Politikai Bizottságának tag-
ja, Kádár elődje a belügy tárca élén,
1949-ben a magyar diplomácia vezetője.

A vádak is megdöbbenőek. Trockis-
tának lenni annyi, mint Trockijt követni.

Lev Trockij az 1917-es forradalom
egyik ismert személyisége, Lenin és
Sztálin eszmei-politikai ellenfele. Még
1903-ban elutasítja a leninizmus tanítását
a pártról, azt hirdeti, hogy a párt nem a
tudatos forradalmárok fegyelmezett harci
szervezete, hanem olyan széles szerve-
zet, ahova bárki beléphet.

A SZOVJETUNIÓ JAVÁRA VÉGZETT
ATOMKÉMKEDÉS VÁDJÁVAL 1953-BAN
KIVÉGZETT ROSENBERG-HÁZASPÁR

Szerinte a munkáshatalom
csak akkor teremthető meg, ha
a munkásság többségbe kerül
az adott ország társadalmában.
Trockij nem fogadja el, hogy a
szegényparasztságnak forradalmi
szerepe lehet, és mint ilyen,
a munkásság szövetségese lehet.
Elutasítja azt is, hogy a forradalom
győzhet egy vagy néhány
országban is, s minden erővel a
világforradalmat kell elősegíteni.
Rajkról sok minden elmondható,
de ez bizonyosan nem. Egyénként
is, a trockizmus soha nem gyakorolt
lényeges hatást a magyar
mozgalomra.

Lehet-e Rajk kém? Elvileg
igen, a gyakorlatban nem. Tény,
hogy az 1950-es években a nyugati
titkosszolgálatok igyekeznek
beépülni a szocialista országok
politikai rendszerébe. Nyilvánvaló,
hogy azokat érdemes beszervezni,
akik sokat tudnak. Nem kell érteni a
hírszerzéshez, elég egy kis józan
paraszti ész annak megértéséhez,
hogy egy ország első számú vezetőit
beszervezni gyakorlatilag lehetetlen,
mondhatni „mission impossible”.

Mindez 1949-ben is elég nyilvánvaló.
Kádár ennek ellenére a vezetés nevében
súlyos következtetéseket von le: „Pártunk
következetességgel vigye végig a
szükséges rendszabályokat, könyörtelenül
vágjuk ki a fekélyt, tépjük ki a rothadás
gyökereit, pusztítsuk ki az ellenség
ügynökeit pártunkból!”

A Rajk-ügyre nincs mentség, és nem
is szabad mentegetni. A Rajk-ügy nem
a szocializmus törvényszerű következménye,
hanem az akkori pártvezetők súlyos
tévedése, hibája és bűne. A hidegháborús
feszültségnek kétségkívül szerepe van az
eseményekben. Nem férhet kétség ahhoz,
hogy a tőke meg akarja semmisíteni a
szocialista világot. Ez azonban nem elég
magyarázat. Igaz

RÁKOSI ÉS RAJK 1946-BAN

az is, hogy a forradalmaknak megvan
a maguk logikája. Emlékezzünk csak
az 1910-es mexikói forradalomra, vagy
akár az 1789-es francia forradalomra.
Georg Büchner drámájában Danton, a
forradalmár mondja: „die Revolution ist
wie Saturn, sie frißt ihre eignen Kinder”,
azaz a „forradalom, mint a Szaturnusz,
felfalja önnön gyermekeit”.

Az 1949-es Rajk-per és az azt követő
más perek fontos tanulsággal szolgálnak
a kommunista mozgalom számára. Ma már
többet tudhatunk az okokról, a szereplőkről.
Mi volt Rákosi Máttyás szerepe? Mit
mondott Sztálin 1949. augusztus 20-án
este Rákosinak a Kremlben? És nem
utolsó sorban, milyen szerepet játszott
a magyar szocializmus későbbi meghatározó
személyisége, Kádár János? Erről olvashatunk
következő számunkban. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. A hidegháború a tőkés világ könyörtelen, minden fronton folyó harca a szocializmus megdöntéséért.
2. A Rajk-ügy és az 1950-es évek más törvénytelenégei nem a szocializmus lényegéből fakadnak. Az akkori vezetők mulasztásai, hibái, bűnei.

NEM LENIN VÉGEZTETTE KI A CÁRT

Sem Lenin, sem Szverdlov nem adott utasítást a cári család meggyilkolására, számos vonatkozó feltételezés ellenére erre semmiféle bizonyíték nem került elő, sőt tudható, hogy Lenin mindent elkövetett a család biztonsága érdekében, és kizárt a szintén sokszor emlegetett rituális gyilkosság lehetősége is – hangsúlyozta az Izvesztyija című orosz lap hétfői számában Vlagyimir Szolovjov, a nyomozati bizottság adott ügyel foglalkozó nyomozója.

Alekszej cárevics (trónörökös) és Marija nagyhercegnő földi maradványait 2007 júliusában találták meg Jekatyerinburg közelében: ezeket a mai napig a nyomozó szervek őrzik tárgyi bizonyítékként.

A cári család meggyilkolása kérdésében tavaly felújították a bűnvádi eljárást, majd idén január 14-én zárták le, s Szolovjov szerint a perújításra kizárólag jogi formáságok miatt került sor.

A nyomozó hangsúlyozta: a neves bel- és külföldi laboratóriumokban elvégzett genetikai vizsgálatok minden kétséget kizáróan bizonyítják, hogy 1998-ban a szentpétervári Péter-Pál erődben a cári család tagjait és szolgálóikat helyezték végső nyugalomra, és 2007-ben a család két gyermekének maradványait találták meg.

Szolovjov kifejtette: mivel a cári család arra törekszik, hogy a kivégzetteket

LENIN ÉS SZVERDLOV EGY KATONAI DÍSZSEMLÉN. ŐK BÍRÓSÁG ELÉ ÁLLÍTOTTÁK VOLNA AZ URALKODÓT

ismerjék el a politikai megtorlások áldozatainak, az eljárásnak lényegében azt kellett bizonyítani, hogy a család tagjai és szolgálói nem egyszerű bűncselekmény áldozataivá váltak.

Köztudott tény, hogy a cári család leggyilkolásáról az uráli szovjet döntött bírósági ítélet nélkül, noha Jekatyerinburgban számos szerv gyakorolhatta volna a bírói jogosítványokat.

A nyomozó elmondta, hogy az ügyben példátlan méretű kutatómunkát végeztek az archívumokban, és számos példát és bizonyítékot hozott fel arra, hogy az uráli térség 1918-ban gyakran nem tett eleget a központ utasításainak.

„MOSZKVA NEM ÉRT EGYET”

Tény, hogy a Kreml bíróság elé akarta állítani II. Miklós cárt. Éppen ezért Vaszilij Jakovlev különleges biztost bízta meg – s katonai kísérettel is ellátta –, hogy az uralkodó családját Jekatyerinburgba juttassa. Jakovlevnek papírja volt Lenin és Szverdlov aláírásával, hogy bárkit lelőhet, aki akadályozná küldetése teljesítésében.

A helyi, uráli hatóságok azonban másként döntöttek. Előbb meg akarták semmisíteni a családot, s vele Jakovlev egész kíséretét. Amikor ez nem sikerült, az uralkodót szállító vonatot akarták megtámadni. Jakovlev ezt tudta, s nem egyszer beszélt közvetlen vonalon Szverdlovval, de az sem tudta megbékíteni az uráliakat – mondta Szolovjov az orosz lapnak.

A nyomozó hozzátette: minderre számos tárgyi bizonyíték van. Egyebek között megvan az uráli területi szovjet elnöke, Bjeloborodov és Lenin között folytatott több telefonbeszélgetés leírt szövege, s ezekből kiderül, hogy Bjeloborodov erős nyomást gyakorolt Leninre, aki Szverdlov és Jakovlev álláspontját védte. Más uráli tisztségviselők is felvetették a cár agyonlövésének kérdését Moszkvában, s a gyilkosság egyik résztvevőjének memoárjaiban áll egy mondat, amely szerint az uráli katonai komiszárnak Szverdlov búcsúzóul azt mondta: „Mondd meg az elvtársaidnak, hogy a központ nem hagyja jóvá a kivégzést”.

Lenin ezután javasolta a cári család Moszkvába szállítását, és alighanem ez pecsételte meg a sorsukat. ■

IDILLIKUS KÉP
A CÁRI CSALÁDRÓL.
A GYEREKEK
ÁRTATLANOK VOLTAK

A MUNKÁSPÁRT TÁMOGATJA ÉSZAK-KOREA BÉKEKEZDEMÉNYEZÉSÉT

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya, politikai pártjai és társadalmi szervezetei 2011. január 5-én közös nyilatkozatot fogadtak el azon az együttes értekezleten, amelyet a koreai félsziget helyzetében, illetve az észak-dél viszonyban elhúzódó feszültségek miatt hívtak össze azzal a céllal, hogy megoldják a problémákat, és új fejezetet nyissanak a békéért és a koreai nemzet újraegyesítéséért folyó erőfeszítésekben.

A dokumentum kimondja: „kezdjünk széleskörű párbeszédet és tárgyalásokat a dél-koreai politikai pártokkal, szervezetekkel, beleértve a dél-koreai kormányt is. Az elmúlt három év tapasztalata az, hogy a két Korea közötti kapcsolatokat nem lehet a konfrontáció útján megoldani, hiszen az csak fegyveres összetűzésekhez és háborúhoz vezet.” A nyilatkozat aláhúzza, hogy nem látszattárgyalásokról van szó. „A tényleges hatalommal és felelősséggel rendelkező intézmények közötti tárgyalások feltétel nélküli és mielőbbi megkezdésére hívunk fel.”

A KNDK felhívása így folytatódik: „Készek vagyunk találkozni bárkivel és bárhol, fátylat borítunk a múltra, ha partnereink készek kéz a kézben haladni. A nemzet nagy ügye szempontjából fontosabb a jelen, mint a múlt, és a jövő még a jelennél is fontosabb. A háborús veszély megszűnik, a béke, az újraegyesítés, a virágzás napja pedig közelebb kerül, ha a koreaiak egységben, bölcsen tesznek erőfeszítéseket érte. Készek vagyunk párbeszéd, tárgyalások és kapcsolatok útján megvitatni és megoldani minden fontos kérdést, amelynek köze van a nemzethez, beleértve az enyhülést, a béke, a megbékélés, az egység és együttműködés ügyét.”

A dokumentum már a tárgyalások előtt „javasolja a rágalmaszások és vádaskodások, a provokatív akciók azonnali befejezését”. A KNDK kormánya, politikai pártjai és társadalmi szervezetei „várják a dél-koreai szervezetek pozitív válaszát. Egyben felhívják a világ politikai pártjait és szervezeteit, a nemzetközi szervezeteket, a haladó gondolkodású embereket: segítsék elő, hogy az igazság szeretete, a hűség és a béke győzedelmeskedjék” – olvasható a koreai anyagban, amelyet Kim Gwang Sop, KNDK-nagykövet kedden adott át Thürmer Gyulának, a Munkáspárt elnökének.

Thürmer közölte: „Szilárd meggyőződésünk, hogy a térségben kialakult súlyos helyzet határozott lépéseket követel minden érdekelt féltől, és a KNDK szervezeteinek javaslata erre megfelelő platformot kínál. Mielőbb szükség van a két Korea illetékes szervezeteinek párbeszédére, a nemzeti megbékélés előmozdítására. A békét csak az őszinte párbeszéd és az együttműködés segítheti elő.”

ÚJ VEZETÉS FEJÉR MEGYÉBEN

MAGYAR
KOMMUNISTA
MUNKÁSPÁRT

A múlt pénteken a Munkáspárt Fejér megyei szervezete pártértekezletet tartott Székesfehérváron. Amigo György alelnök megemlékezett a megyei pártszervezet 21 évvel ezelőtti megalakulásáról. Helyzetünk nehezebb, de lelkesedésünk nem csökken - mondta.

A Munkáspárt 23. kongresszusáról és a párt teendőiről Thürmer Gyula, a párt elnöke adott tájékoztatást. A megyei pártértekezlet megválasztotta a megye új vezetőségét.

A megyei elnök Veres Péter, 60 éves nyugállományú repülőtiszt lett, aki jelenleg egy biztonsági cégnél dolgozik. A megyei aktíva örömmel vette tudomásul, hogy az eddigi elnök, Espár István továbbra is a Központi Bizottság tagjaként tevékenykedik. Az ülésen jelen volt Karacs Lajosné, a párt alelnöke is.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Munkáspárt pályázatot hirdet
emléma (logó) grafikai tervezésére.

A pályázatok elkészítésénél kérjük figyelembe venni:

- a Munkáspárt név megjelenítését
- a párt hazafias, baloldali törekvéseit
- az emberközpontú szemléletmódot
- a társadalmi igazságtalanságok elítélését
- a dinamikus jövő-orientáltságot
- az internacionalizmus képviselését.

A pályázatokat 2011.02.15-ig várjuk
– elsősorban elektronikus formátumban –
az info@munkaspart.hu e-mail címre, illetve a
Munkáspárt központjának
(1082 Budapest, Baross u. 61.) címezve.

A díjnyertes pályázó 50 000 Ft jutalomban részesül,
valamint az első tíz pályázat beadójával egyetemben
könyvjutalmat
és fél éves A Szabadság előfizetést nyer.

MEGBUKOTT A TUNÉZIAI DIKTÁTOR

Vége a Nyugat egyik kedvenc diktatúrájának, Zin el-Abidin ben Ali tunéziai elnököt elkergette népe. Pedig a nemzetvezetőt két évtizeden keresztül szerették és támogatták Brüsszélből és Washingtonból, pártját még a szociáldemokrata internacionáléba is bevették.

A demokratikus Nyugatot nem érdekelte az sem, hogy Tunéziában nyoma sem volt a szabad sajtónak, a választásokon az említett „szociáldemokrata” párt 90 százalékos feletti eredményeket ért el, a börtönök pedig tele voltak politikai foglyokkal.

Viszont – mivel az elnök totálisan kiszolgálta az amerikai érdekeket, kiárúsította az országot, megnyitotta Tunéziát a nyugati tőke előtt –, a demokratikus világ minden fölött szemet hunyt. Polgárait olcsó nyaralásra küldte a „turista-diktatúrába”. Az elnyomó rezsim tömeges munkanélküliséggel párosult, így a gazdasági válság miatt csak az volt kérdés, hogy mikor telik be a pohár. Az indulatok végül pár hete akkor szabadultak el, amikor egy fiatal utcai árus felgyújtotta magát, tiltakozásul, hogy a rendőrök elkobozták a standján árult gyümölcsöket és zöldségeket. A 26 éves Mohamed Bouazizi tragikus sorsa jól mutatja az ország problémáit: a fiú egyetemet végzett, de nem talált munkát, ezért szegődött el gyümölcsárusnak. Megélhetését azonban a nyugat-barát rezsim őrzői egy pillanat alatt tönkretették. Az ország fellázadt, a „nemzetvezető” először lövetett a tömegbe, majd elmene-kült. A börtönök kinyíltak, kiszabadult Hamma Hammami, a korábban betiltott kommunista párt vezetője is, akit a tüntetések kezdetekor vettek őrizetbe.

Az új ideiglenes kormányváltásokat ígér, ugyanakkor a kabinetben még többségében vannak ben Ali hívei és kiszolgálói.

A tüntetések folytatódnak.

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;
személyesen: minden pénteken 10-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 406.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.